

Internacjonalizacja przedsiębiorstw na rynku Unii Europejskiej – ujęcie marketingowe

Marcin Komor

Wydawnictwo C.H.Beck

Internacjonalizacja przedsiębiorstw

na rynku Unii Europejskiej

– ujęcie marketingowe

Internacjonalizacja przedsiębiorstw na rynku Unii Europejskiej – ujęcie marketingowe

Marcin Komor

Wydawnictwo C.H.Beck

Warszawa 2017

Wydawca: Dorota Ostrowska-Furmanek

Redaktor merytoryczny: Barbara Wardein

Projekt okładki i stron tytułowych: Ireneusz Gawliński

Ilustracja na okładce: Ireneusz Gawliński

Seria: Zarządzanie

Recenzent: prof. dr hab. Henryk Mruk

Publikacja dofinansowana ze środków dotacji na utrzymanie potencjału
badawczego Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach

© Wydawnictwo C.H.Beck 2017

Wydawnictwo C.H.Beck Sp. z o.o.
ul. Bonifraterska 17, 00-203 Warszawa
Skład i łamanie: KJS Katarzyna Słomka
Druk i oprawa: Elpil, Siedlce

ISBN 978-83-255-9533-3
e-book ISBN 978-83-255-9534-0

Spis treści

Wstęp	9
1. Proces integracji europejskiej	17
1.1. Wprowadzenie do procesu integracji gospodarczej w Europie	17
1.1.1. Strefa preferencyjnego porozumienia handlowego	20
1.1.2. Strefa wolnego handlu	21
1.1.3. Unia celna	22
1.1.4. Wspólny rynek	24
1.1.5. Unia gospodarcza i walutowa	29
1.1.6. Unia polityczna	33
1.2. Koncepcja i proces urzeczywistnienia integracji europejskiej	35
1.3. Pojęcie, koncepcja i zasady funkcjonowania rynku wewnętrznego UE	46
2. Teorie, modele i koncepcje internacjonalizacji	63
2.1. Pojęcie i istota internacjonalizacji	63
2.2. Wybrane teorie i koncepcje internacjonalizacji	69
2.3. Teoria cyklu życia produktu wg R. Vernona	76
2.4. Model internacjonalizacji szkoły uppsalskiej	78
2.5. Model internacjonalizacji szkoły helsińskiej	85
2.6. Modele wczesnej i szybkiej internacjonalizacji	88
2.7. Innowacyjne modele etapowe internacjonalizacji	92
2.8. Model fazowy internacjonalizacji wg H.G. Meisnera i S. Gerbera	94
2.9. Model 3E (<i>the three E's model</i>)	96
3. Determinanty, motywy i koncepcje internacjonalizacji na eurorynku	103
3.1. Determinanty internacjonalizacji na rynku Unii Europejskiej	103
3.1.1. Determinanty makrootoczenia i mikrootoczenia	103
3.1.2. Uwarunkowania ramowe rynku wewnętrznego UE	106
3.1.3. Dostosowanie przedsiębiorstw do warunków unijnych	111
3.2. Motywy internacjonalizacji przedsiębiorstw na eurorynku	115
3.3. Koncepcje umiędzynarodowienia przedsiębiorstw	124
3.3.1. Orientacje międzynarodowe przedsiębiorstw wg koncepcji EPRG ...	124
3.3.2. Orientacja eurocentryczna i koncepcja euromarketingu	130
3.3.3. Typologia przedsiębiorstw międzynarodowych wg C.A. Bartletta i S. Ghoshala	137
3.3.4. Wybrane typologie przedsiębiorstw międzynarodowych	143
4. Strategie internacjonalizacji przedsiębiorstw	149
4.1. Pojęcie i klasyfikacje strategii internacjonalizacji	149
4.2. Charakterystyka form internacjonalizacji na eurorynku	158
4.2.1. Formy eksportowe	161
4.2.2. Formy kontraktowe	167
4.2.3. Formy kooperacyjne	175

4.2.4. Formy inwestycji bezpośrednich	179
4.3. Timing wejścia na rynki zagraniczne	183
4.3.1. Specyficzne krajowe strategie timingu w procesie internacjonalizacji	183
4.3.2. Ponadnarodowe strategie timingu w procesie internacjonalizacji	186
4.3.3. Kryteria wejścia i działalności na rynkach zagranicznych	193
4.4. Standaryzacja versus dyferencjacja marketingu na eurorynku	195
5. Wyniki badań empirycznych o charakterze jakościowym metodą case study research	209
5.1. Przegląd badań empirycznych internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw	209
5.2. Studia przypadków jako metoda badań	220
5.3. Procedura prowadzenia badań studiów przypadków	226
5.4. Wyniki badań studiów przypadków przedsiębiorstw polskich	242
5.4.1. Studium przypadku Amica Wronki SA	242
5.4.2. Studium przypadku Etisoft Sp. z o.o.	246
5.4.3. Studium przypadku i3D SA	250
5.4.4. Studium przypadku Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Nowym Sączu	253
5.4.5. Studium przypadku Maspex Wadowice	257
5.4.6. Studium przypadku MetalCo	263
5.5. Wyniki badań studiów przypadków przedsiębiorstw niemieckich	268
5.5.1. Studium przypadku Metro Group AG	268
5.5.2. Studium przypadku SIGNAL IDUNA AG	276
5.5.3. Studium przypadku Dolezych GmbH & Co. KG	281
5.5.4. Studium przypadku Ferdinand Bilstein GmbH + Co. KG (Febi)	287
5.5.5. Studium przypadku TRILUX	293
5.5.6. Studium przypadku REWE AG	300
5.6. Wyniki analizy porównawczej studiów przypadków przedsiębiorstw polskich i niemieckich	307
6. Internacjonalizacja polskich przedsiębiorstw na eurorynku na podstawie wyników badań empirycznych o charakterze ilościowym	313
6.1. Charakterystyka próby badawczej	313
6.2. Strategie internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw	320
6.3. Struktura regionalnego umiędzynarodowienia polskich przedsiębiorstw	324
6.4. Orientacje międzynarodowe przedsiębiorstw wg koncepcji EPRG	328
6.5. Działalność przedsiębiorstw na rynku Unii Europejskiej	330
6.6. Zmiany zachodzące w działalności przedsiębiorstw na eurorynku w kontekście akcesji w struktury UE	336
6.7. Znaczenie powstania rynku wewnętrznego UE dla internacjonalizacji przedsiębiorstw na eurorynku	339
6.8. Znaczenie czynników zewnętrznych i wewnętrznych dla umiędzynarodowienia działalności przedsiębiorstw na eurorynku	340
6.9. Motywy internacjonalizacji przedsiębiorstw na eurorynku	351
6.10. Makro- i mikrootoczenie krajów UE-15 i UE-13	360
6.11. Instrumenty marketingu stosowane przez przedsiębiorstwa na eurorynku	367
6.12. Standaryzacja marketingu stosowana przez przedsiębiorstwa na eurorynku	371
Zakończenie	383

Bibliografia	395
Spis tabel	427
Spis rysunków	429
Indeks	431

Wstęp

Proces transformacji polskiej gospodarki podjęty od początku lat 90. XX wieku, zwłaszcza zmiany ustrojowe, wprowadzenie gospodarki rynkowej i przeprowadzenie przez podmioty gospodarcze¹ procesów dostosowawczych do nowych warunków rynkowych, przyczyniły się do umiędzynarodowienia działalności przez polskie przedsiębiorstwa. Istotnym elementem procesu internacjonalizacji tych podmiotów była akcesja Polski do Unii Europejskiej (UE). Tym samym polskie podmioty uzyskały ułatwiony dostęp do rynku wewnętrznego UE, który stanowi ponadnarodowy obszar bez wewnętrznych granic, o wysokim stopniu integracji gospodarczej. Podstawą tego rynku jest swobodny przepływ dóbr, usług, osób i kapitału, wyróżniający go od innych organizmów gospodarczych świata. Wraz z realizacją rynku wewnętrznego zaistniały na obszarze eurorynku warunki ramowe, stanowiące ponadnarodowe otoczenie wynikające z regulacji dotyczących ustanowienia rynku wewnętrznego UE. Nadal ma miejsce dalsza regulacja, liberalizacja i demonopolizacja poszczególnych zakresów gospodarczych, która ma na celu powstanie „pełnego” rynku wewnętrznego. Przystąpienie Polski do UE w większym zakresie umożliwiło rozpoczęcie lub rozszerzenie ekspansji polskich przedsiębiorstw na rynkach unijnych.

Informacje GUS wskazują, że zwłaszcza od 2004 r. nastąpił duży wzrost wymiany handlowej Polski, szczególnie z krajami członkowskimi UE. Po akcesji Polski do UE w latach 2005–2015 wymiana handlowa znacznie wzrosła, tj. eksport produktów na rynki zagraniczne wzrósł z 89,3 mld USD do 200,3 mld USD, a import z 101,5 mld USD do 197,6 mld USD [GUS, 2016, s. 45]. Warto zauważyć, że w informacjach tych występują tylko dane obejmujące całościową wymianę handlową wszystkich podmiotów zlokalizowanych w Polsce, zarówno przedsiębiorstw polskich, jak i oddziałów zagranicznych korporacji czy przedsiębiorstw zagranicznych. Wydaje się, że znaczna część tej wymiany handlowej realizowana jest przez spółki podmiotów zagranicznych zlokalizowanych w Polsce. Jak zauważa J. Cieślik [2010, s. 7], filie zagranicznych przedsiębiorstw bardzo silnie zaangażowały się w działalność eksportową, tzn. relatywnie nieliczna, w stosunku do podmiotów krajowych, grupa eksporterów z większościowym kapitałem zagranicznym (71 tys. przedsiębiorstw) wyeksportowała w 2003 r. aż 54% całego polskiego eksportu towarowego. Dlatego istotne jest określenie internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw na rynku unijnym w ujęciu procesowym, statycznym i behawioralnym. W pracy pod pojęciem polskiego przedsiębiorstwa rozumie się takie podmioty, które posia-

---

¹ W niniejszej monografii podmioty gospodarcze nazwano „przedsiębiorstwem”, zamiennie posługując się synonimem „firma”.

dają większościowy kapitał krajowy oraz ich główne siedziby zlokalizowane są na terenie Polski i nie są oddziałem czy spółką podmiotu zagranicznego. Ponad dziesięcioletnie członkostwo w Unii Europejskiej umożliwia również określenie zmian, jakie zaszły w polskich przedsiębiorstwach w aspekcie ich umiędzynarodowienia na eurorynku, np. w zakresie stosowanych form internacjonalizacji. W niniejszej pracy przyjęto, że pojęcie internacjonalizacji odnosi się głównie do obszaru eurorynku. Pojęcie to jest rozumiane jako zagraniczna aktywność gospodarcza przedsiębiorstw w jakiegokolwiek formie na obszarze rynku wewnętrznego UE.

W związku z akcesją Polski do UE przedmiotem wielu publikacji stała się właśnie internacjonalizacja polskich przedsiębiorstw na obszarze eurorynku. Część z publikacji dotyczyła wyników badań empirycznych polskich podmiotów w zakresie ich internacjonalizacji na tym obszarze gospodarczym². Literatura przedmiotu dotycząca internacjonalizacji jest obszerna, jednak zwłaszcza w zakresie umiędzynarodowienia na eurorynku wymaga usystematyzowania. Praca uzupełnia w pewnym zakresie luki występujące w literaturze przedmiotu dotyczące internacjonalizacji przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym UE. Internacjonalizacja polskich przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym UE jest w niektórych zakresach zjawiskiem stosunkowo nowym, tylko częściowo zidentyfikowanym i scharakteryzowanym. Niniejsza monografia podejmuje problematykę internacjonalizacji jako złożonego, wieloelementowego i wielowymiarowego procesu działań przedsiębiorstwa w kontekście marketingowym. Ponadto w problematyce umiędzynarodowienia polskich przedsiębiorstw występują nadal pewne luki badawcze. W dotychczasowych pracach badano empirycznie przedsiębiorstwa zlokalizowane w Polsce, jednak tylko sporadycznie badano podmioty z większościowym kapitałem polskim, prowadzące działalność na rynkach zagranicznych. Dotychczasowe badania tylko częściowo obejmują zróżnicowania uwarunkowań rynkowych między krajami UE-15 a UE-13. Dotychczas rzadko interesowała badaczy problematyka strategii umiędzynarodowienia w zakresie dynamicznym, tj. porównanie okresu przed i po akcesji Polski do UE. Incydentalnie podejmowano problematykę znaczenia powstania rynku wewnętrznego UE oraz zmian zachodzących w przedsiębiorstwach w kontekście akcesji Polski do UE. Tylko niektóre badania podejmują kwestię wyboru form umiędzynarodowienia na rynkach zagranicznych, stosowanych przez polskie podmioty orientacji międzynarodowych oraz regionów zagranicznej działalności przedsiębiorstw. Ponadto w dotychczasowych badaniach czasami zajmowano się problematyką motywów podejmowania internacjonalizacji przez polskie podmioty gospodarcze oraz czynników wewnętrznych i zewnętrznych przedsiębiorstw w kontekście ich umiędzynarodowienia na eurorynku. W pojedynczych przypadkach i tylko częściowo obecna była problematyka stosowanych instrumentów marketingu, a także standaryzacji procesów i programów marketingowych na eurorynku. Sporadycznie badano również zróżnicowania występujące w internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw na eurorynku. Dlatego też w niniejszej pracy postanowiono powyższe luki wy-

---

² W niniejszej pracy zaprezentowano przegląd badań empirycznych polskich przedsiębiorstw dotyczących internacjonalizacji, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru eurorynku, zob. s. 209–218.

pełnić i przeprowadzić weryfikację stosowanych przez przedsiębiorstwa form działalności zagranicznej, struktury geograficznej ekspansji, orientacji międzynarodowych, motywów podjęcia umiędzynarodowienia na eurorynku, oceny znaczenia powstania rynku wewnętrznego UE oraz czynników zewnętrznych i wewnętrznych w kontekście umiędzynarodowienia, oceny otoczenia rynkowego krajów UE-15 i UE-13, jak również stosowania instrumentów marketingu oraz standaryzacji procesów i programów marketingowych na eurorynku. Między przedsiębiorstwami w ich internacjonalizacji mogą występować pewne różnicowania. Identyfikacja zakresu i charakteru potencjalnie występujących różnicowań między przedsiębiorstwami w ich umiędzynarodowieniu na eurorynku jest także problemem badawczym (luką badawczą). Weryfikację przeprowadzono również w celu identyfikacji różnicowań ze względu na wielkość przedsiębiorstw (małe i średnie oraz duże) oraz wielkość przychodów ze sprzedaży zagranicznej. Nowym ujęciem jest również podjęcie problematyki zakresu stosowania marketingu oraz standaryzacji procesów i programów marketingowych na eurorynku ze względu na realizowaną orientację międzynarodową przedsiębiorstw.

Głównym celem pracy jest charakterystyka internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw na rynku Unii Europejskiej oraz identyfikacja występujących różnicowań w internacjonalizacji tych podmiotów, ze szczególnym uwzględnieniem aspektu marketingowego i w odniesieniu do przynależności Polski do Unii Europejskiej. Ponadto określono następujące szczegółowe cele teoretyczne (1–5), metodyczne (7, 11–12), poznawcze (6–10):

1. Przegląd dorobku naukowego i usystematyzowanie etapów procesu integracji regionalnej, w tym europejskiej, zwłaszcza w kontekście unifikacji ekonomicznej, jak również koncepcji, pojęcia i zasad funkcjonowania Europejskiego Rynku Wewnętrznego.

2. Przegląd oraz usystematyzowanie dorobku naukowego dotyczącego internacjonalizacji przedsiębiorstw.

3. Dokonanie przeglądu teorii, modeli i koncepcji internacjonalizacji oraz ich systematyzacja, ze szczególnym uwzględnieniem teorii dynamicznych internacjonalizacji.

4. Scharakteryzowanie i doprecyzowanie kategorii i pojęć związanych z internacjonalizacją przedsiębiorstw na eurorynku w kontekście marketingowym.

5. Identyfikacja i charakterystyka ramowych uwarunkowań rynku wewnętrznego UE.

6. Empiryczna identyfikacja internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw oraz występujących różnicowań w ich umiędzynarodowieniu, rozumianych jako podmioty, których główne siedziby zlokalizowane są na terenie Polski, mają większościowy kapitał polski, nie są oddziałem czy spółką zależną podmiotu zagranicznego, prowadziły internacjonalizację na eurorynku przynajmniej w jednej formie.

7. Identyfikacja i charakterystyka procesów internacjonalizacji przedsiębiorstw polskich i niemieckich oraz ich analiza porównawcza, jak również przedstawienie podstaw teoretycznych i wykonanie metody jakościowej analizy treści wg P. Mayringa wykorzystanej w analizie i ocenie danych pierwotnych w prowadzonych badaniach studiów przypadków.

8. Empiryczna identyfikacja stosowanych form internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw w kontekście dynamicznym, tj. w okresie przed i po dziesięciu latach od akcesji.

9. Empiryczna identyfikacja występujących zróżnicowań czynników makro- i mikrootoczenia pomiędzy krajami UE-15 i UE-13 w ocenie polskich przedsiębiorstw.

10. Identyfikacja na podstawie badań empirycznych internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw na eurorynku oraz występujących zróżnicowań w umiędzynarodowieniu tych podmiotów, w tym: form działalności zagranicznej, struktury geograficznej ekspansji ze szczególnym uwzględnieniem rynków krajów UE-15 i UE-13, orientacji międzynarodowych, procesów dostosowawczych przedsiębiorstw do uwarunkowań eurorynku, zmian zachodzących w przedsiębiorstwach w kontekście akcesji Polski do UE, motywów umiędzynarodowienia na eurorynku, znaczenia powstania rynku wewnętrznego UE oraz czynników wewnętrznych i zewnętrznych w kontekście umiędzynarodowienia podmiotów na eurorynku, otoczenia rynkowego krajów UE-15 i UE-13, stosowanych instrumentów marketingu i standaryzacji marketingu na eurorynku. Celem jest identyfikacja powyższych zróżnicowań głównie ze względu na wielkość podmiotów oraz przychodów ze sprzedaży zagranicznej.

11. Analiza i wzbogacenie podstaw koncepcyjno-metodycznych badań w zakresie internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym UE w kontekście marketingowym.

12. Wskazanie dalszych kierunków badań nad internacjonalizacją polskich przedsiębiorstw na eurorynku w kontekście marketingowym.

Dla osiągnięcia powyższych celów przeprowadzono badania wtórne (przeгляд literatury przedmiotu) oraz pierwotne. Ze względu na charakter eksploracyjny i eksplanacyjny rozpoznania oraz realizowane cele poznawcze zdecydowano się na przeprowadzenie zarówno badań jakościowych, jak i ilościowych. Wykorzystując metody badań jakościowych, realizowano cele poznawcze, dla których sformułowano sześć pytań badawczych zaprezentowanych w rozdziale piątym. Następnie, wykorzystując przeprowadzone studia literaturowe oraz wyniki badań jakościowych, sformułowano hipotezy badawcze, które przedstawiono w rozdziale szóstym, przed dokonaniem ich statystycznej weryfikacji. W tabeli 6.30 zaprezentowano wszystkie hipotezy badawcze.

Zakres przedmiotowy pracy obejmuje internacjonalizację przedsiębiorstw na obszarze rynku wewnętrznego UE, a podmiotowy obejmuje przedsiębiorstwa, zarówno polskie, jak i niemieckie, prowadzące działalność zagraniczną na eurorynku. Założono, że poddane badaniom o charakterze ilościowym, jak i jakościowym będą podmioty polskie, prowadzące działalność zagraniczną na eurorynku przynajmniej w jednej formie, zarówno MSP oraz duże przedsiębiorstwa, reprezentujące wiele branż oraz jednostki gospodarcze o zróżnicowanych formach organizacyjno-prawnych i przedsiębiorstwa reprezentujące zróżnicowany zakres umiędzynarodowienia działalności w krajach UE. Przeprowadzone badania o charakterze ilościowym miały charakter ogólnopolski, z kolei badania jakościowe przeprowadzono, zbierając informacje wtórne i pierwotne, m.in. przeprowadzając wywiady eksperckie w centralach wybranych przedsiębiorstw w Polsce i w Niemczech.

W monografii wykorzystano źródła wtórne i pierwotne. Do wtórnych zaliczyć można dorobek krajowy, europejski oraz światowy literatury przedmiotu (w tym znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports*, zwłaszcza periodyków indeksowanych w bazie *Current Contents Thomson's ISI Web of Knowledge*), z uwzględnieniem pozycji wydawanych w formie zwartej i ciągłej, z zakresu ekonomii i nauk o zarządzaniu. Wśród źródeł wtórnych posłużono się również danymi GUS, publikacjami Unii Europejskiej czy Eurostatu.

Do realizacji celów pracy wykorzystano w monografii także źródła pierwotne, tj. metody badań jakościowych i ilościowych. Przy czym badania jakościowe umożliwiły poznanie zjawisk, relacji i działań, zachodzących w ramach procesu internacjonalizacji, które nie są możliwe lub są trudne do uzyskania w zakresie przeprowadzonych w pracy badań o charakterze ilościowym. W tym celu posłużono się metodą studium przypadku (*case study research*), która dostarczyła informacji niezbędnych do sformułowania i uszczegółowienia problemów oraz hipotez badawczych dla potrzeb planowanych badań ilościowych. Stanowią one również dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia internacjonalizacji przedsiębiorstw przez przedstawienie kilku studiów przypadków. W pracy zaprezentowano po sześć studiów przypadków firm polskich i niemieckich dotyczących umiędzynarodowienia tych przedsiębiorstw. Ponadto dokonano porównania ich internacjonalizacji, w tym procesu umiędzynarodowienia, stosowanych form internacjonalizacji, rynków działalności zagranicznej, orientacji międzynarodowych, oceny powstania rynku wewnętrznego UE, jak również zakresu działań marketingowych. Doboru przedsiębiorstw do studiów przypadków dokonano w sposób celowy, uwzględniając następujące kryteria: prowadzą internacjonalizację na eurorynku, są zróżnicowane ze względu na branżę, formę prawno-organizacyjną, wielkość podmiotu oraz przychodów zagranicznych. Postanowiono przeprowadzić również badania studiów przypadków przedsiębiorstw niemieckich ze względu na fakt, iż większość polskich podmiotów prowadzi działalność zagraniczną na eurorynku dopiero od akcesji do UE, dlatego też ich doświadczenia dotyczące umiędzynarodowienia nie są duże. Z kolei Niemcy są wiodącym światowym i największym europejskim eksporterem, a wiele przedsiębiorstw niemieckich ma wieloletnie doświadczenie w internacjonalizacji na rynkach krajów UE. Ponadto są trzecim największym eksporterem świata, ich eksport od wielu lat wynosi ponad bilion euro i jest ponad sześć razy większy niż Polski. Niemcy są największą gospodarką europejską, z kolei Polska jest największą gospodarką wśród państw członkowskich z Europy Środkowowschodniej. Na podstawie powyższego interesujące wydaje się zaprezentowanie studiów przypadków internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw w kontekście umiędzynarodowienia podmiotów niemieckich. W przeprowadzonej analizie studiów przypadków wykorzystano, dotychczas niestosowaną w Polsce w badaniach naukowych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu, metodę jakościowej analizy treści wg P. Mayringa³. Przedstawiono również teoretyczne podstawy tej metody, zróżnicowane formy analizy treści oraz procedurę jej stosowania w badaniach naukowych.

³ W polskiej literaturze przedmiotu dotychczas stosowano inne techniki analizy treści.

Przeprowadzone badania jakościowe były również przydatne do przygotowania drugiego etapu badań, przeprowadzonych metodą o charakterze ilościowym, w tym m.in. sformułowania hipotez badawczych i kwestionariusza ankietowego. Na tym etapie przeprowadzono badania empiryczne 171 polskich przedsiębiorstw, prowadzących przynajmniej w jednej formie działalność zagraniczną. Badania przeprowadzono na ogólnopolskiej próbie badawczej, w której występowały przedsiębiorstwa ze wszystkich województw, między czerwcem 2014 r. a czerwcem 2015 r., czyli po dziesięciu latach od akcesji do Unii Europejskiej, co umożliwiło m.in. identyfikację internacjonalizacji polskich firm w różnych obszarach oraz określenie występujących różnicowań w ich umiędzynarodowieniu. Próbę badawczą stanowią polskie przedsiębiorstwa, których centrale zlokalizowane są na terenie Polski oraz posiadają większościowy kapitał krajowy i nie są oddziałem, przedstawicielstwem czy spółką podmiotów zagranicznych. Ponadto w próbie znajdują się zarówno małe i średnie (MSP), jak i duże przedsiębiorstwa (o szerokim przekroju liczby pracowników i przychodów), reprezentujące wiele branż oraz podmioty o zróżnicowanych formach organizacyjno-prawnych i wielkości przychodów ze sprzedaży zagranicznej. Analizę wyników badań przeprowadzono za pomocą statystyki deskryptywnej oraz wykorzystując narzędzia statystyczne, tj. test chi-kwadrat Pearsona, test dla istotności różnic dwóch wskaźników struktury, test symetrii McNemara, analizę wariancji (ANOVA), test T dla prób zależnych. Umożliwiła ona zweryfikowanie hipotez badawczych sformułowanych względem kompatybilnych celów pracy.

Przyjętym celom pracy podporządkowano strukturę monografii, składającej się z sześciu rozdziałów, ujętych w częściach teoretycznej (rozdz. 1–4) oraz analityczno-badawczej (rozdz. 5–6).

Pierwszy rozdział poświęcono procesom integracji europejskiej, zwłaszcza w kontekście integracji ekonomicznej. Zaprezentowano i omówiono formy regionalnej integracji gospodarczej oraz oczekiwane efekty urzeczywistnienia poszczególnych form integracji ekonomicznej, ze szczególnym uwzględnieniem wspólnego rynku. Następnie przedstawiono genezę i poszczególne etapy gospodarczych procesów unifikacyjnych w Europie. Punkt ciężkości tego rozdziału położono na zaprezentowanie koncepcji, pojęcia, urzeczywistnienia i zasad funkcjonowania Europejskiego Rynku Wewnętrznego, stanowiącego jednolity obszar gospodarczy dla ekspansji polskich przedsiębiorstw.

W rozdziale drugim przedstawiono pojęcie internacjonalizacji oraz występujące w literaturze definicje umiędzynarodowienia. Następnie zaprezentowano przyjętą w pracy definicję internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw na eurorynku. Dokonano również klasyfikacji i przeglądu teorii, modeli i koncepcji internacjonalizacji. Szczególną uwagę poświęcono teoriom i koncepcjom dynamicznej internacjonalizacji.

Trzeci rozdział traktuje o determinantach umiędzynarodowienia na rynku UE, w tym uwarunkowaniach, jakie tworzy otoczenie eurorynku dla podmiotów rynkowych, ze szczególnym uwzględnieniem makrootoczenia, które składa się na eurorynku z dwóch elementów, tj. uwarunkowań ramowych – ponadnarodowych europejskich uwarunkowań rynkowych, jednolitych dla całego obszaru rynku wewnętrznego oraz klasycznego makrootoczenia rynkowego

w poszczególnych krajach UE. W rozdziale tym zaprezentowano, usystematyzowano i omówiono motywy umiędzynarodowienia przedsiębiorstw. Ponadto przedstawiono i sklasyfikowano również koncepcje międzynarodowe przedsiębiorstw, tj. orientacje międzynarodowe wg Perlmuttera i Heenana, typologie przedsiębiorstwa międzynarodowego wg Bartletta i Ghoshala, a także koncepcję euromarketingu, stosowaną przez przedsiębiorstwa na obszarze eurorynku.

W rozdziale czwartym podjęto próbę klasyfikacji strategii wejścia i działalności przedsiębiorstw na rynkach zagranicznych. Następnie omówiono poszczególne formy ekspansji zagranicznej przedsiębiorstw przyjęte w pracy wg czterostopniowego podziału (tj. eksportowe, kontraktowe, kooperacyjne, inwestycji bezpośrednich), jak również zaprezentowano rozstrzygnięcia związane z optymalnym czasem wejścia przedsiębiorstwa na rynki zagraniczne. Ostatnią część rozdziału poświęcono problematyce standaryzacji w marketingu, w tym procesom i programom marketingowym, zwłaszcza w kontekście eurorynku.

W rozdziale piątym i szóstym zaprezentowano wyniki własnych badań empirycznych. W rozdziale piątym przedstawiono wyniki przeprowadzonych przez autora badań polskich i niemieckich przedsiębiorstw metodą badań studiów przypadków. Na początku rozdziału dokonano przeglądu badań empirycznych, dotyczących internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw na rynku UE oraz zidentyfikowano luki badawcze. Następnie wyjaśniono pojęcie, zakres i procedurę prowadzenia badań metodą *case study research*. Dokonano uzasadnienia wyboru przedsiębiorstw do studiów przypadków oraz sformułowano pytania badawcze. Przedstawiono również teoretyczne podstawy i zasady prowadzenia metody jakościowej analizy treści wg P. Mayringa, która została wykorzystana dla analizy danych pierwotnych. Następnie przeprowadzono badania studiów przypadków dotyczące umiędzynarodowienia sześciu firm polskich i sześciu niemieckich. W etapie oceny i analizy danych pierwotnych uzyskanych w ramach wywiadów eksperckich wykonano jakościową analizę treści wg P. Mayringa. W dalszej kolejności przedstawiono kompleksowe opisy pojedynczych studiów przypadków stanowiące wyniki badań jakościowych przeprowadzonych przez autora metodą *case study research*. W końcowej części rozdziału przeprowadzono analizę porównawczą, aby zidentyfikować występujące różnicowania w internacjonalizacji polskich i niemieckich przedsiębiorstw.

Rozdział szósty przedstawia wyniki własnych badań empirycznych polskich przedsiębiorstw o charakterze ilościowym. Na początku dokonano uzasadnienia wyboru próby badawczej, przedstawiono jej strukturę oraz charakterystykę metodyki badawczej. W kolejnych fragmentach rozdziału przedstawiono wyniki badań odnoszące się do poszczególnych problemów badawczych dotyczących umiędzynarodowienia polskich przedsiębiorstw. Wyniki badań omówiono w kolejności wynikającej ze sformułowanej problematyki i przedstawionych hipotez badawczych. Przeprowadzono testy statystyczne, które służyły weryfikacji postawionych hipotez. W zakończeniu rozdziału przedstawiono również zestawienie wyników badań w kontekście weryfikacji sformułowanych w pracy hipotez badawczych.

W zakończeniu przedstawiono syntetyczne wnioski odnosząc się do postawionych w pracy hipotez i celów. Ponadto zaprezentowano koncepcję modelu

internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw na eurorynku, w kontekście marketingowym, która może stanowić podstawę dla przyszłych badań w zakresie internacjonalizacji na eurorynku. Wskazano również przyszłe kierunki badań w zakresie internacjonalizacji polskich przedsiębiorstw, uwzględniając ograniczenia wynikające z przeprowadzonych badań i rozważań.

Za sformułowane w recenzji wydawniczej cenne uwagi i wskazówki merytoryczne, które pozwoliły przygotować ostateczną wersję monografii, autor pracy pragnie serdecznie podziękować recenzentowi wydawniczemu prof. dr. hab. Henrykowi Mrukowi.

1. Proces integracji europejskiej

1.1. Wprowadzenie do procesu integracji gospodarczej w Europie

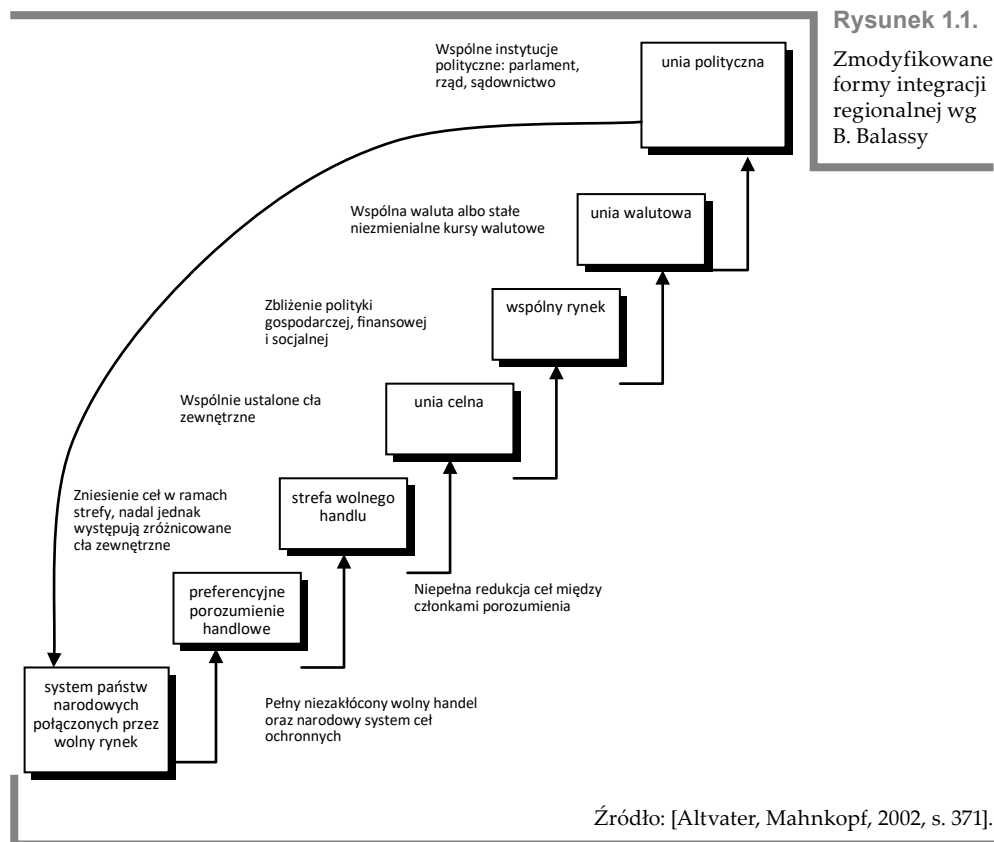
Proces integracji europejskiej zapoczątkowany został w latach 50. ubiegłego wieku. Jednak za jego początek można uznać federalistyczne koncepcje zaprezentowane już w latach 40. Wiodącym był Manifest z Ventotene (Il Manifesto di Ventotene) włoskich federalistów Altiero Spinelliego oraz Ernesto Rossiego stworzony w 1941 r. na wyspie Ventotene, który po raz pierwszy ukazał się, jeszcze nielegalnie, w styczniu 1944 r., pt. „Per un’Europa libera e unita. Progetto d’un manifesto” (Dla wolnej i zjednoczonej Europy. Projekt manifestu). Manifest postulował stworzenie ponadnarodowego państwa europejskiego, które mogłoby zastąpić imperializm państw narodowych, szczególnie w opozycji wobec panującego wówczas faszyzmu. Autorzy manifestu pisali, że „Jeśli w najważniejszych państwach Europy znajdzie się wystarczająco dużo ludzi rozumiejących potrzebę zrealizowania tej idei, odniosą oni bez wątpienia zwycięstwo, gdyż sytuacja i nastroje będą sprzyjać ich dziełu. Będą oni mieli naprzeciw siebie partie i ruchy skompromitowane po katastrofalnych doświadczeniach ostatniego dwudziestolecia. Wybije godzina nowych dzieł, ale także nowych ludzi: RUCHU NA RZECZ WOLNEJ I ZJEDNOCZONEJ EUROPY” [Spinelli, Rossi, 2014, s. 43]. Kolejnym i pierwszym powojennym impulsem dla idei federalizmu zjednoczonego kontynentu była wygłoszona 19 września 1946 r. na Uniwersytecie w Zurychu mowa W. Churchilla dotycząca współpracy niezależnych państw, w której nawoływał on do „stworzenia czegoś na podobieństwo Stanów Zjednoczonych Europy” [Giddens, 2014, s. 9]. Działania zjednoczeniowe rozpoczęły się integracją trzech krajów: Belgii, Holandii i Luksemburga, które z dniem 1 stycznia 1948 założyły Unię Celną krajów Beneluksu [por. Dick, 1989, s. 3]. Powyższe impulsy doprowadziły docelowo do procesu integracji europejskiej rozpoczętego w latach 50. ubiegłego wieku utworzeniem Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali. Wtedy też rozpoczął się proces politycznej, społecznej i ekonomicznej integracji europejskiej. W niniejszej pracy proces integracji europejskiej będzie głównie rozpatrywany w kontekście ekonomicznym.

Pojęcie integracji ekonomicznej jest pojęciem pochodzącym z teorii międzynarodowych stosunków gospodarczych, relatywnie nowym, które dopiero po drugiej wojnie światowej znalazło się powszechnie w użyciu [por. Machlup, 1977 za: Wagener, Eger, 2009, s. 26]. Można je rozpatrywać w różnych płaszczyznach. Podstawową definicją integracji gospodarczej jest przedstawione przez B. Balassę [1961] pojęcie integracji ekonomicznej rozpatrywane jako stan rzeczy oraz

jako proces. Integracja gospodarcza rozpatrywana jako proces obejmuje działania mające na celu przeciwdziałanie nierównemu traktowaniu jednostek gospodarczych należących do różnych państw narodowych; rozpatrywana jako stan rzeczy, może być scharakteryzowana jako brak różnic w traktowaniu gospodarek narodowych [Balassa, 1961, s. 1]. Jak zauważa J.W. Wiktor [2005b, s. 13] „istota integracji regionalnej (międzynarodowej) wyraża się w dążeniach do scalania odrębnych dotąd gospodarek narodowych, ich struktur, systemów i mechanizmów funkcjonowania w jeden większy, wspólny organizm”. Z kolei A. Czarczyńska i K. Śledziewska [2007, s. 4] definiują integrację gospodarczą „jako dynamiczny proces polegający na dobrowolnym zacieśnianiu współpracy ekonomicznej przez co najmniej dwa niepodległe kraje, przez stopniową eliminację barier ograniczających współpracę gospodarczą”. Pojęcie integracji ekonomicznej można określić również jako „stopniową eliminację granic ekonomicznych między niepodległymi państwami, w wyniku tego gospodarki tych państw zaczynają funkcjonować jako jedna całość” [Molle, 2000, s. 8]. Inni autorzy rozumieją pod pojęciem integracji stan albo proces stapiania (łączenia) się rynków w celu zniesienia barier i ograniczeń między państwami w ramach organizacji [Nicolaidis, 2001, s. 401–402]. Warto zauważyć, że ostatnia definicja ujmuje pojęcie integracji ekonomicznej zarówno w sensie statycznym, jak i dynamicznym (podobnie jak zostało to określone w definicji B. Balassy). Efekty statyczne rozwijają się w krótkim okresie i odzwierciedlają równowagę rynkową przed i po zakończeniu umowy integracyjnej, a efekty dynamiczne występują w długim okresie przez proces adaptacji do nowej równowagi rynkowej [Neumair, 2006, s. 275]. Perspektywa statyczna integracji ekonomicznej oznacza opisanie jej jako stanu, w którym poszczególne kraje po zakończeniu procesu integracji stanowią relatywnie jednolite gospodarki. Jednak daleko ważniejsze znaczenie ma perspektywa dynamiczna, w jakiej integracja ekonomiczna stanowi proces stopniowego znoszenia barier między rynkami produktów i czynników niezależnych gospodarek w ramach zintegrowanej przestrzeni gospodarczej w celu zwiększenia ogólnego dobrobytu krajów uczestniczących w integracji [por. Beckmann i in., 2000, s. 2].

Formy integracji regionalnej, w tym w ramach integracji europejskiej, można podzielić na etapy ze względu na kolejne stopnie integracji gospodarczej, określające jej zakres i intensywność. Najbardziej powszechnie przyjętym podziałem integracji ekonomicznej jest klasyfikacja zaproponowana przez B. Balassę [1961], który uważa, że może ona przybierać kilka form, które reprezentują kolejne stopnie integracji. Należą do nich według autora: strefa wolnego handlu, unia celna, wspólny rynek, unia gospodarcza oraz pełna integracja gospodarcza [Balassa, 1961, s. 2]. Zaproponowana przez omawianego tu badacza klasyfikacja etapów integracji ekonomicznej była następnie zmieniana i modyfikowana przez innych autorów, którzy zaproponowali również inne stopnie integracji ekonomicznej. Na przykład A. Budnikowski [zob. 2000, s. 22–24] wymienia następujące cztery formy: strefę wolnego handlu, unię celną, wspólny rynek, unię ekonomiczną, w sytuacji wprowadzenia do tej ostatniej również wspólnej waluty – staje się ona również unią walutową. E. Altvater i B. Mahnkopf [zob. 2002, s. 369–371] wyróżnili następujące formy integracji: preferencyjne porozumienie handlowe, strefę wolnego handlu, unię celną, wspólny rynek, unię walutową,

unię polityczną (rys. 1.1). Z kolei inni autorzy uważają, że integracja regionalna składa się z czterech etapów: strefy wolnego handlu, unii celnej, wspólnego rynku oraz unii gospodarczej i walutowej [zob. Clement i in., 2013, s. 352]. Integrację regionalną podzieloną na pięć etapów zaproponował A. Soellner [zob. 2008, s. 121–122], wyróżniając: strefę wolnego handlu, unię celną, wspólny rynek, unię gospodarczą i walutową, unię polityczną.

W kontekście gospodarczej integracji europejskiej wydaje się być istotna pewna modyfikacja podstawowej koncepcji integracji B. Balassy. Można zmodyfikować poszczególne stopnie integracji modelu B. Balassy, uzupełniając dodatkowo etap zwany unią gospodarczą o unię walutową oraz uwzględnić również etap integracji, który można określić jako fazę preferencji [zob. Welfens, 2005, s. 353; Altvater, Mahnkopf, s. 369–371; Siebert, 2006, s. 165]. Koncepcja stopni integracji europejskiej składa się wtedy z następujących etapów:

- strefy preferencji (*preferential trade agreement*),
- strefy wolnego handlu (*free trade area*),
- unii celnej (*custom union*)
- wspólnego rynku (*common market*),
- unii gospodarczej i walutowej (*economic and monetary union*),
- unii politycznej (*political union*), czyli pełnej integracji ekonomicznej.